പുതിയനിയമ
പഠനസഹായി

റ്റി. കെ. ഏബ്രഹാം

ഗ്രെയ്സ് ബൈബിൾ കറസ്പോണ്ടൻസ് കോഴ്സ്
ന്യൂ ടെസ്റ്റമെന്റ് കമന്ററി
പി.ബി. നമ്പർ 8, ഏറ്റുമാനൂർ- 686 631, കേരള, ഇന്ത്യ

ആമുഖം

മനുഷ്യജീവിതത്തോടു ബന്ധമുള്ള അമൂല്യ ആത്മീയ സത്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഗ്രന്ഥമാകുന്നു പുതിയനിയമം. യേശുക്രിസ്തുവിൽ അധിഷ്ഠിതമായ രക്ഷാമാർഗ്ഗം അതു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗം ഉപദേശിക്കുന്ന ആത്മീയവും സാന്മാർഗ്ഗികവും ധാർമ്മികവും ചരിത്രപരവുമായ സത്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ പുതിയനിയമം പഠിക്കേണ്ടത് ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ആവശ്യം ആകുന്നു. മാറ്റങ്ങൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ലോകത്തിൽ പുതിയനിയമ സത്യങ്ങൾ മാറാത്ത സത്യങ്ങളായി പ്രശോഭിക്കുന്നു. സത്യാന്വേഷികൾ ക്കുള്ള ഉത്തരം അതിൽ കണ്ടെത്താവുന്നതാണ്. സത്യത്തിനു സാക്ഷി നിൽ ക്കുവാൻ വന്ന ക്രിസ്തുവാണ് പുതിയനിയമത്തിലെ കേന്ദ്രവിഷയം. സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം ലഭിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഈ ദിവ്യഗ്രന്ഥം പഠിക്കണം.

ജി.ബി.സി.സിയുടെ പ്രാഥമിക പാഠങ്ങൾ പഠിച്ചവരുടെ ഉപരി പഠനാർത്ഥം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ് 'പുതിയനിയമ പഠനസഹായി' എന്ന കമന്ററി. അടിസ്ഥാന ഉപദേശസത്യങ്ങൾക്കും പ്രായോഗിക ജീവിത ഉപദേശങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു ഇത്. ലളിതമായ ഭാഷയിൽ ഈ കമന്ററി എഴുതുവാൻ ആവോളം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുതുതായി രക്ഷിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസികളുടെ ആത്മീയ അഭിവൃദ്ധിയെ ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ് ഇത് രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഗ്രന്ഥരചനയ്ക്കു മലയാളഭാഷയിലും ഇംഗ്ലീഷിലുമുള്ള അനേകം വിലപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സഹായകരമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അനേക വർഷത്തെ വചനപഠനവും ഈ ഗ്രന്ഥം രചിക്കുവാൻ എനിക്കു പ്രേരണ നൽകി. ഈ ഗ്രന്ഥം വായനക്കാർക്ക് ആത്മീയ അഭിവൃദ്ധിക്കു കാരണമാകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. പാഠങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിനു മുൻപ് ഓരോ അദ്ധ്യായവും വായിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുമല്ലോ.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രൂഫു നോക്കി സഹായിച്ച സഹോദരൻ ജോൺസൺ കുളങ്ങരയോടും, ഇതിന്റെ അച്ചടി സംബന്ധമായ ഉത്തരവാദി ത്വങ്ങൾ വഹിച്ച എബനേസർ പ്രിന്റേഴ്സിനോടുമുള്ള നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

അല്പമാം ഉപകരണംകൊണ്ടു മഹത്തായ വേലകൾ ചെയ്യുന്ന കർത്താവ് ഈ പഠനസഹായി മുഖാന്തരം അനേകർക്ക് മാർഗ്ഗദീപവും അനുഗ്രഹങ്ങളും പ്രദാനംചെയ്യട്ടെ എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടെ ഈ ഗ്രന്ഥം കർത്തൃപാദത്തിൽ സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ക്രിസ്തുവിൽ സഹോദരൻ,

റ്റി. കെ. ഏബ്രഹാം

അവതാരിക

"ആരും ബൈബിൾ വായിക്കരുത്"- പ്രസിദ്ധനായൊരു ക്രൈസ്തവനേതാവിന്റെ വാക്കുകളാണ് ഇതെന്നറിയുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഞെട്ടലിന് ആക്കം കൂടും. പക്ഷെ ബാക്കി കൂടെ കേൾക്കൂ - "ബൈബിൾ വായിച്ചു മാറ്റിവെക്കാനുള്ള ഗ്രന്ഥമല്ല പഠിച്ച് ഹൃദിസ്ഥമാക്കാനുള്ള ദൈവവചനമാണ്."

"ഞാൻ വരുവോളം വായന, പ്രബോധനം, ഉപദേശം എന്നിവയിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്ക" എന്നു സുവിശേഷകനായ തിമൊഥെയൊസിനോട് പിതൃസ്ഥാനീയനായ പൗലൊസ് ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വായന, പ്രബോധനത്തിനും ഉപദേശത്തിനും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. വെറുതെ ഒരു ദിനചര്യയായി വായിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല. വചനം നിരന്തരം വായിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമേ അതിലെ ആത്മീയ സത്യങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടു കിട്ടുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ മാത്രമേ മറ്റുള്ളവരെ പ്രബോധിപ്പിക്കാനും ഉപദേശിക്കാനും കഴിയൂ.

"എസ്രാപുരോഹിതൻ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും കേട്ടു ഗ്രഹിക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള എല്ലാവരുമായ സഭയുടെ മുമ്പാകെ ന്യായപ്രമാണം കൊണ്ടുവന്നു. നീർവ്വാതി ലിനെതിരെയുള്ള വിശാല സ്ഥലത്തുവെച്ച് രാവിലെ തുടങ്ങി ഉച്ചവരെ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും ഗ്രഹിക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള എല്ലാവരും കേൾക്കെ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം വായിച്ചു. സർവ്വജനവും ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടു... ജനം താന്താന്റെ നിലയിൽ തന്നെ നിന്നി രിക്കെ യേശുവ, ബാനി... എന്നിവരും ലേവ്യരും ജനത്തിന് ന്യായപ്രമാണത്തെ പൊരുൾ തിരിച്ചു കൊടുത്തു. ഇങ്ങനെ അവർ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണപുസ്തകം തെളിവായി വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുകയും വായിച്ചതു ഗ്രഹിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അർത്ഥം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു" (നെഹെ. 8:2, 3, 7, 8).

"ഒരുത്തൻ പൊരുൾ തിരിച്ചു തരാതിരുന്നാൽ എങ്ങനെ ഗ്രഹിക്കും?" എന്ന എത്യോപ്യ രാജ്ഞിയുടെ ഷണ്ഡന്റെ ചോദ്യം ഇവിടെ ചിന്തനീയമാണ്. പിസിദ്യാ ദേശത്തിലെ അന്ത്യൊക്ക്യയിൽ പള്ളിയിൽ വെച്ച് കർത്താവിന്റെ ക്രൂശുമരണത്തെ പരാമർശിച്ച് പ്രസംഗിക്കുന്ന പൗലൊസിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ അന്നത്തെ യെഹൂദന്മാർക്കു പറ്റിയ പരാജയത്തിന്റെ കാരണം വ്യക്തമാണ്. "യെരൂശലേം നിവാസികളും അവരുടെ പ്രമാണികളും അവനെയോ ശബ്ബത്തുതോറും വായിച്ചു വരുന്ന പ്രവാചകന്മാരുടെ വചനങ്ങളെയോ തിരിച്ചറിയാതെ അവനെ ശിക്ഷയ്ക്കു വിധിച്ചു" (പ്രവൃ. 13:27).

ശബ്ബത്തിൽ നസറെത്തിലെ പള്ളിയിൽ ചെന്ന് യെശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ പുസ്തക ത്തിലെ ഒരു ഭാഗം വായിച്ച കർത്താവ് ഇങ്ങനെ പൊരുൾ തിരിച്ചുകൊടുത്തു: "ഇന്ന് നിങ്ങൾ എന്റെ വചനം കേൾക്കയിൽ ഈ തിരുവെഴുത്തിന് നിവൃത്തി വന്നിരി

ക്കുന്നു" (ലൂക്കൊ. 4:21). തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവവികാസങ്ങൾ നമുക്ക് അറിവുള്ളതാണല്ലോ.

വചനം ലിഖിതരൂപത്തിൽ ലഭ്യമായ കാലം മുതലേ തന്നെ അത് വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുകയും പൊരുൾ തിരിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അതു ശരിയായി പഠിച്ചു മനസ്സിലാക്കാത്തതിനാൽ ഉണ്ടായ തിക്താനുഭവങ്ങളെ കുറിച്ചും നാം വായിച്ചു. ഫലകരമായ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിനും ദൈവസാമീപ്യം അനുഭവിച്ചറിയുന്നതിനും വചനപഠനം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

സമയം വിലപ്പെട്ടതാണ്. ഇന്നത്തേതിൽനിന്ന് അല്പം നാളത്തേക്ക് മാറ്റിവെക്കാനോ നാളത്തേതിൽനിന്ന് അഡ്വാൻസായി ഇന്നേക്ക് അല്പം എടുക്കാനോ, വായ്പ വാങ്ങാനോ വായ്പ കൊടുക്കാനോ കഴിയാത്ത അമൂല്യ സ്വത്താണ് സമയം. കാളവണ്ടിക്കു പകരം കാറും പ്ലെയിനും, അരകല്ലിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഗ്രൈന്ററും മിക്സിയും, അലക്കുകല്ലിനോട് മല്ലടിച്ചവർക്ക് വാഷിങ് മെഷിനും, അഞ്ചലോട്ടക്കാരന്റെ ഡ്യൂട്ടി ഈമെയിലും ഇന്റർനെറ്റും മൊബൈലും ഏറ്റെടുത്തിട്ടും പക്ഷെ മനുഷ്യന് ഒന്നിനും സമയമില്ല. തിരക്കോട് തിരക്കാണവന്. വീണുകിട്ടുന്ന ഇടവേളകൾ വേണ്ടവിധം പ്രയോജനപ്പെടുത്താനും സാധിക്കുന്നില്ല. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ആണ് ബ്ര. റ്റി. കെ. ഏബ്രഹാമിന്റെ 'പുതിയനിയമ പഠനസഹായി' എന്ന ഗ്രന്ഥം വിലപ്പെട്ടതായി തീരുന്നത്. ബൈബിൾ സ്കൂളിലോ സെമിനാരിയിലോ പോയി പഠിക്കാൻ കഴിയാത്തവർക്ക് ബൈബിളിനെപ്പറ്റി ഒരു സാമാന്യജ്ഞാനം ആർജ്ജിക്കുവാൻ ഈ പുസ്തകം സഹായകമായിരിക്കും. ബൈബിൾ കയ്യിലെടുത്താൽ ഉറക്കം വരുന്നത് വായിക്കുന്നത് മനസ്സിലാവുന്നില്ല എന്നതിന്റെ സൂചന കൂടിയാണ്. ഒരു പുസ്തകം മനസ്സിലാക്കി വായിക്കുമ്പോൾ മനസ്സുണർന്നിരിക്കും.

പുതിയനിയമം - 27 പുസ്തകങ്ങളും - വളരെ ലളിതമായി പൊരുൾ തിരിച്ചു തരികയാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഓരോ പുസ്തകത്തിനും മുഖവുര, ചരിത്രപശ്ചാത്തലം, ലക്ഷ്യം, വിഷയവിഭജനം ഇവ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. നാലോ അഞ്ചോ വാക്കുകളിലൊതുങ്ങുന്ന വാചകങ്ങൾ, ലളിതമായ ഭാഷ, ഏതു സാധാരണക്കാരനും പരാശ്രയമില്ലാതെ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാവുന്ന അവതരണശൈലി. അദ്ധ്യായങ്ങൾ, സംഭവങ്ങൾ, വിഷയങ്ങൾ, വ്യക്തികൾ എന്നിങ്ങനെ തരംതിരിച്ചുള്ള പഠനരീതി നവാഗതർക്കു മാത്രമല്ല സഭാശുശ്രൂഷകന്മാർക്കും പ്രയോജനപ്പെടും.

പ്രവചനവിഷയവീക്ഷണങ്ങളിൽ വ്യക്തിപരമായി ചില വിയോജിപ്പുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും തന്റെ ദീർഘവർഷങ്ങളിലെ കഠിനാദ്ധ്വാനവും പ്രാർത്ഥനയും ഏറെക്കുറെ ഫലവത്തായിട്ടുണ്ട്. കുമ്പനാട് ബൈബിൾ സ്കൂളിന്റെ പ്രാരംഭകാല പ്രവർത്തകരിൽ മുൻനിരക്കാരൻ, സുവിശേഷകൻ, വേദാദ്ധ്യാപകൻ, ഗ്രന്ഥരചയിതാവ്, പരിഭാഷകൻ എന്നീ നിലകളിൽ കഴിഞ്ഞ തലമുറയിൽ പ്രശസ്തനായിരുന്ന ബ്ര. റ്റി. എ. കുര്യന്റെ മകനായ റ്റി. കെ. ഏബ്രഹാം ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിൽ പിതാവിന്റെ പാത തന്നെ പിന്തുടരാനാണാഗ്രഹിക്കുന്നത്. ബൈബിൾ സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകൻ എന്ന നിലയിൽ ബ്ര. റ്റി. കെ. യുടെ ശിഷ്യനായിരിക്കാനും എനിക്കവസരം കൈവന്നിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പല ബൈബിൾ കറസ്പോണ്ടൻസ് കോഴ്സുകളുടെയും ടെക്സ്റ്റ് ബുക്കുകൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനകളാണ്. ഈ കോഴ്സുകളിലൂടെ കർത്താവിനെ രക്ഷിതാവായി സ്വീകരിച്ചവരും നിരവധിയാണ്.

അതിനാൽ ഈ 'പുതിയനിയമ പഠനസഹായി'യും അനേകർക്ക് ആത്മികാഭിവൃദ്ധിക്കും അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും വഴിയൊരുക്കും എന്ന ദൃഢവിശ്വാസത്തോടെ, ഇനിയും ഇത്തരം രചനകൾ തന്റെ തൂലികത്തുമ്പിൽനിന്നുരുത്തിരിയട്ടെയെന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ ഈ കൃതി സജ്ജനസമക്ഷം സസന്തോഷം അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

അങ്കമാലി
24-10-06

ജോൺസൺ കുളങ്ങര (Evng.)

മുഖവുര

ബൈബിൾ ദൈവവചനമാകുന്നു. ദിവ്യസത്യങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണിത്. അതു വിശ്വസിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ആത്മസന്തോഷവും സമാധാനവും പ്രത്യാശയും ഉള്ളവർ ആകും. ദൈവം ആരാണെന്നും മനുഷ്യനും ദൈവവുമായി എങ്ങനെ ബന്ധപ്പെടാമെന്നും ബൈ ബിൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. അതിലെ കേന്ദ്രബിന്ദു ക്രിസ്തുവാണ്. മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ലോകത്തിൽ മാറാത്ത സത്യമായി ബൈബിൾ ഇരിക്കുന്നു. ഈ ദിവ്യഗ്രന്ഥത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സ്, മനുഷ്യസ്ഥിതി, രക്ഷയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗം, പാപിയുടെ നാശം, വിശ്വാസികളുടെ സൗഭാഗ്യം എന്നിവ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതിലെ ഉപദേശങ്ങൾ വിശുദ്ധമാണ്, പ്രമാണങ്ങൾ ലളിതമാണ്, ചരിത്രം സത്യമാണ്. ബൈബിൾ ഒരു ദിവ്യലൈബ്രറി ആകുന്നു. ഇതിൽ 66 പുസ്തകങ്ങളുണ്ട്. പഴയനിയമം, പുതിയനിയമം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. പഴയനിയമത്തിൽ 39 പുസ്തകങ്ങളും പുതിയനിയമത്തിൽ 27 പുസ്തകങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നാല്പതോളം എഴുത്തുകാർ 1600 വർഷങ്ങൾകൊണ്ട് രചിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ബൈബിൾ. അതിലെ ആലോചനകൾ മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിമൂശയിൽ രൂപംകൊണ്ടതല്ല. ദൈവകല്പനയാൽ മനുഷ്യർ പരിശുദ്ധാത്മനിയോഗം പ്രാപിച്ചിട്ട് രചിച്ചിട്ടുള്ള തത്രെ. ആത്മരക്ഷയ്ക്കും വിശുദ്ധജീവിതത്തിനും ശക്തി നൽകുന്ന ദൈവവചനം വായിക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ ആകുന്നു.

പഴയ നിയമം

ക്രിസ്തുവിനുമുമ്പുള്ള ഏകദേശം നാലായിരം വർഷങ്ങളിലെ മാനവചരിത്രമാണ് 39 പുസ്തകങ്ങൾ അടങ്ങിയ പഴയനിയമം. ദൈവം സകലവും സൃഷ്ടിച്ചു എന്ന സത്യം ബൈബിൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ ഭൂമിയിൽ

ജാതികൾ, വംശങ്ങൾ, രാജ്യങ്ങൾ, സംസ്കാരങ്ങൾ, പരിഷ്കാരങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം എങ്ങനെയുണ്ടായി എന്ന് പഴയനിയമത്തിൽ കാണാം. മനുഷ്യനോട് എങ്ങനെ ദൈവം ബന്ധപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നറിയുവാൻ ബൈബിൾ പഠിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഈ ദിവ്യഗ്രന്ഥം അവന്റെ സ്വഭാവം മനുഷ്യനു വരച്ചുകാണിക്കുന്നു. ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്ത വ്യക്തികൾക്കും രാജ്യങ്ങൾ ക്കും ഉണ്ടായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ബൈബിളിൽ കാണാം. അതുപോലെ തന്നെ അവനെ നിരാകരിച്ചവർക്ക് ഉണ്ടായ ന്യായവിധിയും ബൈബിൾ വെളിപ്പെടു ത്തുന്നു. പഴയനിയമത്തെ, ന്യായപ്രമാണം, പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങൾ, സങ്കീർ ത്തനങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയാണ് ക്രിസ്തു വിഭജിച്ചിട്ടുള്ളത് (ലൂക്കൊ. 24:44). നമ്മുടെ പഠനത്തിനു സഹായകരമായി ബൈബിളിനെ എട്ടായി വിഭജിക്കാം.

1. ന്യായപ്രമാണ പുസ്തകങ്ങൾ

ഉല്പത്തി മുതൽ ആവർത്തനം വരെയുള്ള അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ; പഞ്ചഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്ന് ഇവ അറിയപ്പെടുന്നു. മോശെയാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ. ഉല്പത്തി സകലത്തിന്റെയും ആരംഭം വിവരിക്കുന്നു. യെഹൂദാജാതിയുടെ ആരംഭം നാം ഉല്പത്തിയിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അവർ ഈജിപ്റ്റിൽ അടിമകളായി കഴിയേണ്ടിവന്നു. ദൈവം അവരെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നും വിടുവിക്കുന്ന ചരിത്രമത്രെ പുറപ്പാടുപുസ്തകം. അവർ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുവാനും സേവിക്കുവാനും ആവശ്യമായ കല്പനകൾ ലേവ്യാപുസ്തകം നൽകുന്നു. സംഖ്യാപുസ്തകം യിസ്രായേലിന്റെ മരുപ്രയാണ ചരിത്രമാണ്. ആവർത്തനപുസ്തകത്തിൽ മോശെയുടെ അന്ത്യവാക്കുകൾ കാണാം. ദൈവം യിസ്രായേലിനെ വിടുവിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്ത വിധങ്ങൾ വിവരിച്ചശേഷം അവരെ പുനഃപ്രതിഷ്ഠയ്ക്ക് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

2. ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങൾ

യോശുവ മുതൽ എസ്ഥേർ വരെയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ യിസ്രായേൽ കനാൻദേശം കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതും തുടർന്ന് ന്യായാധിപന്മാരും രാജാക്കന്മാരും അവരെ ഭരിക്കുന്നതുമായ ചരിത്രവിവരണം ആകുന്നു. അവർ ദൈവകല്പനകൾ അനുസരിക്കാഞ്ഞതിനാൽ പ്രവാസത്തിലേക്ക് പോകേണ്ടിവന്നു. അനുതപിച്ച് ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് ജനം മടങ്ങിവരികയും എസ്രാ, നെഹെമ്യാവ് എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കനാൻദേശത്തേക്ക് മടങ്ങിവരികയും ചെയ്തു.

3. കാവ്യ പുസ്തകങ്ങൾ

ഇയ്യോബ് മുതൽ ഉത്തമഗീതം വരെയുള്ള അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ കവിതകളാണ്. സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ പകുതിയോളം ദാവീദ് രചിച്ചതാണ്. കഷ്ടതകളിൽ സഹിഷ്ണുത ഉള്ളവരാകണം എന്ന പാഠം ഇയ്യോബിൽ കാണാം. സങ്കീർത്തനങ്ങൾ യിസ്രായേലിന്റെ സ്തുതിഗീതങ്ങളാണ്. ഉത്തമ ഗീതത്തിൽ നിഷ്കളങ്കസ്നേഹത്തിന്റെ ചിത്രം കാണാം. സദൃശവാക്യങ്ങളും സഭാപ്രസംഗിയും വിജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആകുന്നു. ഉത്തമഗീതം, സദൃശവാക്യങ്ങൾ, സഭാപ്രസംഗി എന്നിവ ശലോമോൻ രചിച്ചുവെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു.

4. പ്രവചന പുസ്തകങ്ങൾ

യെശയ്യാവ് മുതൽ മലാഖി വരെയുള്ള പുസ്തകങ്ങളാണ് അവ. അവയെ വലിയ പ്രവാചകന്മാർ, ചെറിയ പ്രവാചകന്മാർ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി വിഭജിക്കാം. ഇവ പ്രവാചകന്മാരുടെ വലിപ്പച്ചെറുപ്പത്തെയല്ല കാണിക്കുന്നത്. പ്രത്യുത അവർ എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങളുടെ വലിപ്പച്ചെറുപ്പത്തെ കുറിക്കുന്നു. ചെറിയ പ്രവാചകരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ ഹോശേയ മുതൽ മലാഖി വരെയാണ്. ദൈവം പ്രവാചകരിലൂടെയാണ് അരുളിച്ചെയ്തിരുന്നത്. ആ ആലോചനകൾ ഇക്കാലത്തും പ്രസക്തമാണ്. “മുന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നതൊക്കെയും നമ്മുടെ ഉപദേശത്തിനായിട്ട്, നമുക്ക് തിരുവെഴുത്തുകളാൽ ഉളവാകുന്ന സ്ഥിരതയാലും ആശ്വാസത്താലും പ്രത്യാശ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന് തന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു” (റോമർ 15:4).

5. സുവിശേഷങ്ങൾ

മത്തായി മുതൽ യോഹന്നാൻ വരെയുള്ള നാലു പുസ്തകങ്ങൾ ആണിവ. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്രം സംക്ഷിപ്തമായി സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണാം. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം, ജീവിതം, പരസ്യശുശ്രൂഷ, മരണം, പുനരുത്ഥാനം, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം എന്നീ വസ്തുതകൾ സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണാം.

6. അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ

ഇത് ആദിമസഭയുടെ ചരിത്രമാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തെയും സഭയുടെ വളർച്ചയെയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കണ്ണിയായി ഈ പുസ്തകമിരിക്കുന്നു. ലേഖനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ പുസ്തകപഠനം ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. പെന്തക്കൊസ്തിൽ സഭ ആരംഭിച്ച് റോമിൽ പൗലൊസ് തടവുകാരനാകുന്നതുവരെയുള്ള ചരിത്രമാണ് അപ്പൊസ്തല പ്രവൃത്തികൾ.

7. ലേഖനങ്ങൾ

റോമർ മുതൽ യൂദാ വരെയുള്ള 21 പുസ്തകങ്ങളാണിവ. ഉപദേശഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്നും ഇവ അറിയപ്പെടുന്നു.

ലേഖനങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ ജീവിത ത്തിന് ആവശ്യമായ ഉപദേശങ്ങളും പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകുന്നു. പതിമൂന്നോളം ലേഖനങ്ങൾ പൗലൊസിന്റേതാണ്.

8. വെളിപ്പാട് പുസ്തകം

പുതിയനിയമത്തിലെ പ്രവചനപുസ്തകം ആകുന്നു ഇത്. ക്രിസ്തുവിനെ മഹത്വസമ്പൂർണ്ണനായി ഇവിടെ കാണാം. വിശ്വാസികൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പും പ്രത്യാശയും നൽകുന്ന ഗ്രന്ഥമാണിത്. ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വാധികാരം, ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരിച്ചുവരവ്, ലോകത്തിനുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന ന്യായവിധി, ദൈവജനം വിശ്വസ്തരാകുവാനുള്ള ആഹ്വാനം, അവരുടെ ഭാഗ്യകരമായ പ്രത്യാശ എന്നീ വിഷയങ്ങൾ വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ കാണാം.

ബൈബിളിലെ കേന്ദ്രവിഷയം

ബൈബിളിലെ കേന്ദ്രബിന്ദു ക്രിസ്തുവാകുന്നു. പഴയനിയമം വരുവാനുള്ള നന്മകളുടെ നിഴൽ മാത്രമാണ്. ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ പഴയനിയമത്തിൽ കാണാം. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിരൂപങ്ങൾ പഴയനിയമത്തിൽ ധാരാളമായിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തു ഈ സത്യം യെഹൂദമതഭക്തന്മാരോടു പ്രസ്താവിച്ചതായി കാണാം. "നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളെ ശോധന ചെയ്യുന്നു; അവയിൽ നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവനുണ്ട് എന്നു നിങ്ങൾ നിരൂപിക്കുന്നുവല്ലോ; അവ എനിക്കു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു" (യോഹ. 5:39). അതുപോലെ തന്നെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവ് തന്റെ അരുമശിഷ്യന്മാരോട് അരുളിച്ചെയ്തതും ശ്രദ്ധേയമത്രെ: "മോശെ തുടങ്ങി സകല പ്രവാചകന്മാരിൽനിന്നും എല്ലാ തിരുവെഴുത്തുകളിലും തന്നെക്കുറിച്ചുള്ളത് അവർക്കു വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊടുത്തു" (ലൂക്കൊ. 24:27,44).

ക്രിസ്തു ബൈബിളിലെ പുസ്തകങ്ങളിൽ

1. ഉല്പത്തിയിൽ അവൻ സ്ത്രീയുടെ സന്തതിയാണ് (3:15).
2. പുറപ്പാടിൽ അവൻ പെസഹ കുഞ്ഞാടാണ് (12:1-14).
3. ലേവ്യാപുസ്തകത്തിൽ അവൻ പ്രായശ്ചിത്തയാഗമാണ് (17:11).
4. സംഖ്യാപുസ്തകത്തിൽ അവൻ താമ്രസർപ്പമാണ് (21:8,9).
5. ആവർത്തനപുസ്തകത്തിൽ അവൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രവാചകനാണ് (18:15).
6. യോശുവയിൽ അവൻ യഹോവയുടെ സൈന്യത്തലവനാകുന്നു (5:13-15).
7. ന്യായാധിപന്മാരിൽ അവൻ നമ്മുടെ രക്ഷകൻ.
8. രൂത്തിൽ അവൻ വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ.
9. 1, 2 ശമൂവേൽ, 1, 2 രാജാക്കന്മാർ, 1, 2 ദിനവൃത്താന്തങ്ങളിൽ അവൻ വാഗ്ദത്തരാജാവാണ്.
10. എസ്രാ, നെഹെമ്യാവിൽ അവൻ നമ്മുടെ ഉദ്ധാരകൻ.
11. എസ്ഥേറിൽ അവൻ നമ്മുടെ വക്കീൽ അഥവാ വാദിക്കുന്ന കാര്യസ്ഥൻ ആകുന്നു.
12. ഇയ്യോബിൽ അവൻ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനാണ് (19:25).
13. സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ അവൻ നമുക്ക് സകലത്തിനും സകലവും ആകുന്നു.
14. സദൃശവാക്യങ്ങളിൽ അവൻ നമുക്ക് മാതൃകാപുരുഷനാണ്.
15. സഭാപ്രസംഗിയിൽ അവൻ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യമാണ്.
16. ഉത്തമഗീതത്തിൽ അവൻ നമ്മുടെ പ്രിയനാണ്.
17. പ്രവചനങ്ങളിൽ (യെശയ്യാവ് - മലാഖി) അവൻ വരുവാനുള്ള സമാധാന പ്രഭു ആകുന്നു.
18. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിൽ അവൻ രാജാവാണ്.
19. മർക്കൊസിൽ അവൻ ഉത്തമദാസനാണ്.
20. ലൂക്കൊസിൽ അവൻ മനുഷ്യപുത്രനാണ്.
21. യോഹന്നാനിൽ അവൻ ദൈവപുത്രനാണ്.
22. അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തിയിൽ അവൻ പുനരുത്ഥാനം ചെയ്തവനും സഭയെ പണിയുന്നവനുമാകുന്നു.
23. ലേഖനങ്ങളിൽ അവൻ വിശ്വാസികളിൽ വസിക്കുന്നവനാണ്.
24. വെളിപ്പാടിൽ അവൻ വീണ്ടും വരുന്ന രാജാവാകുന്നു.

ബൈബിളിൽ ആദിയോടന്തം ക്രിസ്തുവിനെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവപുത്രനായി അംഗീകരിക്കുവാനായിട്ടത്രെ അവനെ നമുക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. നമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ ജീവിതം ക്രിസ്തുവിനു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കണം. അവനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവു മാത്രം നമ്മെ രക്ഷിക്കുകയില്ല. യേശുക്രിസ്തുവിനെ വിശ്വാസത്താൽ സ്വന്തരക്ഷിതാവായി സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ നാം ദൈവമക്കൾ ആകുന്നു. ക്രിസ്തു വിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഈ ദിവ്യഗ്രന്ഥം നമ്മുടെ പ്രമോദമായിത്തീരണം. അതിലെ ആലോചനകൾ നമുക്ക് ബുദ്ധി ഉപദേശം നൽകുന്നതാണ്. അതു വായിച്ചു ധ്യാനിക്കുന്നവർക്ക് ആത്മസമാധാനവും സന്തോഷവും പ്രത്യാ ശയും ഉള്ളവർ ആകുവാൻ കഴിയും. അതിനു സർവ്വേശ്വരൻ നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

പുതിയ നിയമം

ബൈബിൾ ദൈവിക വെളിപ്പാടാകുന്നു. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി ദൈവം യേശുക്രിസ്തുവിൽ ഒരുക്കിയിട്ടുള്ള രക്ഷയാണ് അതിലെ വിഷയം. ബൈബിളിനെ പഴയനിയമം, പുതിയനിയമം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. പഴയനിയമത്തിൽ ന്യായപ്രമാണമാണ് മുഖ്യവിഷയം. പുതിയനിയമം, പ്രവചനപുരുഷനായ ക്രിസ്തുവിനെ ചരിത്രപുരുഷനായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. പഴയനിയമത്തിൽ ആരംഭിച്ച ദൈവിക വെളിപ്പാടുകൾ പുതിയനിയമത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു.

സുവിശേഷങ്ങൾ

പുതിയനിയമത്തിൽ നാലു സുവിശേഷങ്ങൾ കാണാം. ക്രിസ്തുവിന്റെ ആളത്വത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളും സുവിശേഷങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. സ്നേഹവാനായ ദൈവം പാപിയായ മനുഷ്യനുവേണ്ടി യേശുക്രിസ്തുവിൽ കൂടി ഒരുക്കിയിട്ടുള്ള രക്ഷയുടെ സന്തോഷവാർത്തയാകുന്നു സുവിശേഷങ്ങൾ. സകല മനുഷ്യരുടെയും ജീവിതലക്ഷ്യം നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്നത് സുവിശേഷത്തോടുള്ള അവരുടെ വ്യക്തിപരമായ ബന്ധമാകുന്നു (യോഹ. 3:36). ക്രിസ്തു പാപികളുടെ ഏകരക്ഷകനാണ് (പ്രവൃ. 4:12; 1 തിമൊ. 2:5,6). യേശു എന്ന പേരിന്റെ അർത്ഥം രക്ഷകൻ എന്നാണ് (മത്താ. 1:21). സുവിശേഷങ്ങളിൽ 89 അദ്ധ്യായങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ 30 വയസ്സുവരെയുള്ള ചരിത്രം വിവരിക്കുവാൻ നാലോളം അദ്ധ്യായങ്ങൾ മാത്രമേയെടുത്തിട്ടുള്ളൂ. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണപുനരുത്ഥാനങ്ങൾ വിശദമാക്കുവാൻ പതിനേഴോളം അദ്ധ്യായങ്ങൾ എടുത്തിരിക്കുന്നു. ശേഷം അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പരസ്യശുശ്രൂഷയോടു ബന്ധപ്പെട്ട ചരിത്രം കാണാവുന്നതാണ്.

ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകൾ

ക്രിസ്തുവിനെ ഒരു മതസ്ഥാപകനും പ്രവാചകനും ഗുരുവും നല്ല മനുഷ്യനുമായി അംഗീകരിക്കുന്നവർ ധാരാളമുണ്ട്. എന്നാൽ ബൈബിൾ ക്രിസ്തുവിനു നൽകുന്ന മുഖ്യസ്ഥാനം അവൻ ദൈവപുത്രനാകുന്നു എന്നതത്രെ (യോഹ. 20:31). ക്രിസ്തുവിനെ ദൈവപുത്രനായ രക്ഷിതാവായി സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കു മാത്രമേ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ (യോഹ. 1:12,13). അവന്റെ ജീവിതം നമ്മുടെ മാതൃക ആയിരിക്കണം. അപ്പോൾ നമുക്ക് ക്രിസ്തുവിനെ ലോകത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തുന്ന അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആകുവാൻ കഴിയും (1 പത്രൊ. 2:21). ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണപുനരുത്ഥാനവും ജീവിതവും തുല്യപ്രാധാന്യമുള്ള വിഷയങ്ങളാകുന്നു. അവന്റെ ആളത്വമാഹാത്മ്യമാകുന്നു അവന്റെ മരണപുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ നിസ്തുല്യ മഹിമ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

പുതിയനിയമത്തിലെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളെ സമവീക്ഷണ സുവിശേഷങ്ങൾ എന്നു വിളിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിത്ര ത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്ത വിവരണം ആണ് അതിലുള്ളത്. യോഹന്നാന്റെ സുവി ശേഷം ക്രിസ്തുവിന്റെ ആളത്വമാഹാത്മ്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ക്രിസ്തു ചെയ്ത അത്ഭുതപ്രവൃത്തികൾ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് അവൻ ദൈവപുത്രൻ ആണെന്ന് തെളിയിക്കുന്ന സുവിശേഷമാണിത്.

****

യോഹന്നാൻ എഴുതിയ ഒന്നാം ലേഖനം

മുഖവുര

സ്നേഹത്തിന്റെ അപ്പൊസ്തലനായിരുന്ന യോഹന്നാൻ വിശ്വാസികളെ ദുരുപദേശത്തിന്റെ സ്വാധീനത യിൽനിന്നും വിടുവിക്കുവാനും ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുവാനുമായി എഴുതിയ ലേഖന മാകുന്നു ഇത്. അന്ന് സഭയിൽ ജ്ഞാനവാദം, ഡോസിറ്റിക് വാദം മുതലായ ചിന്താഗതികൾ കടന്നുകൂടിയിരുന്നു. ക്രിസ്തു വിന്റെ ആളത്വത്തെക്കുറിച്ച് സംശയം ദൈവജനത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ഈ ദുരു പദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ ലക്ഷ്യം. ദൈവം പരിശുദ്ധനും പദാർത്ഥം (ലോകം) അശുദ്ധവു മാകയാൽ ദൈവത്തോട് മനുഷ്യന് നേരെ ബന്ധപ്പെടാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതിനു ദൂതന്മാർ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരായി സേവിക്കുന്നു. അവരോട് ബന്ധപ്പെടുവാൻ നിഗൂഢജ്ഞാനം ആവശ്യമാണ്. ഈ ജ്ഞാനം ഇല്ലാത്തവർക്ക് ദൈവത്തോട് ബന്ധപ്പെടുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല എന്ന് അവർ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. പ്രവൃ ത്തികൾ ആത്മാവിനോട് ബന്ധപ്പെടാത്തതിനാൽ പാപം എന്നൊ ന്നില്ല എന്നു നോസ്റ്റിക്കുവാദികൾ വാദിച്ചു. അതായത് ക്രിസ്തുവിനു മാത്രം ആരെയും രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന തല്ല എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ പഠിപ്പിക്കൽ. ഡോസിറ്റിക് തത്വചിന്തകന്മാർ ക്രിസ്തു കേവലം മായക്കാഴ്ച മാത്രമായിരുന്നു എന്ന് വാദിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെ സെറിന്തസ് ചിന്താഗതികളും അന്നു വ്യാപിച്ചിരുന്നു. യേശു ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യൻ മാത്രമായിരുന്നു. സ്നാനവേളയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് തന്റെ മേൽ വന്നു. എന്നാൽ ക്രൂശുമ രണത്തോടുകൂടെ ആത്മാവ് തന്നെ വിട്ടുപോകയും ചെയ്തു എന്ന് അവർ പഠിപ്പിച്ചു. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വം ദർശിച്ചിരുന്ന യോഹന്നാൻ മേലുദ്ധരിച്ച ദുരുപദേശങ്ങളെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ട് യേശു ദൈവ പുത്രനായ ക്രിസ്തുവാകുന്നു എന്ന് സ്ഥാപിക്കുവാൻ ഈ ലേഖനം എഴുതിയത്.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെയും മനുഷ്യാവതാരത്തെയും നിഷേധിക്കുന്ന ദുരുപദേശങ്ങൾ ദൈവജ നത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ സന്തോഷരാഹി ത്യവും അധാർമ്മികതയും ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണമായി. അവർ സ്വയം വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു (1:6,8). തെറ്റിപ്പോകുന്നവരായി (2:26). സഹോദരന്മാരെ സ്നേഹിക്കാത്തവരായി (2:9). അവർ യഥാ സ്ഥാനപ്പെടുവാൻ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശത്തിൽ സ്ഥിരതയുള്ളവരാകുവാൻ ഈ ലേഖനത്തിൽ പ്രബോ ധിപ്പി ക്കുന്നു.

ലേഖന കർത്താവ് അപ്പൊസ്തലനായ യോഹന്നാൻ ആകുന്നു എന്ന് പൊതുവെ അംഗീകരിക്കുന്നു. എ.ഡി. 90 ൽ എഫെസൊസിൽനിന്നും ഈ

ലേഖനം എഴുതി എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുസഭയ്ക്കു മൊത്തത്തിലുള്ള ഒരു ലേഖനമാണ് ഇത്.

ലേഖന വിഭജനം

മുഖവുര (1:1–4)
ദൈവിക കൂട്ടായ്മയുടെ നിബന്ധനകൾ (1:5–2:8)
കൂട്ടായ്മയ്ക്കുള്ള തടസ്സങ്ങൾ (2:9–28)
കൂട്ടായ്മയും സ്നേഹവും (2:29–4:21)
കൂട്ടായ്മയും രക്ഷാനിർണ്ണയവും (5:1–21)

അദ്ധ്യായം 1

മുഖവുര (1:1–4)

യോഹന്നാൻ അപ്പൊസ്തലൻ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ച് അനുഭവജ്ഞാന മുള്ളവനായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദ്യശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവനും അവന്റെ മഹത്വം ദർശിച്ചവനുമായിരുന്നു യോഹന്നാൻ. ക്രിസ്തു ജീവന്റെ വചനം ആണെന്നു മനസ്സിലാക്കി അവനെ അനുഗമിക്കുവാൻ തനിക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ക്രിസ്തു ആദിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വചനമാണ്. ആ വചനം കൃപയും സത്യവും നിറഞ്ഞവനായി ജഡത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടതു കണ്ടവനാണ്. പിതാവായ ദൈവ ത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയ ദൈവപുത്രനായിട്ടു ക്രിസ്തുവിനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ യോഹന്നാന് പദവി ലഭിച്ചി രുന്നു (യോഹ. 1:1,14,18). അത് വിശ്വസിച്ച് പാപികൾ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിനാണ് യോഹന്നാൻ തന്റെ സുവിശേഷം എഴു തിയത് (യോഹ. 20:31). അങ്ങനെ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ ക്രിസ്തു ദൈവപുത്രൻ എന്ന് അറിഞ്ഞു രക്ഷാനിർണ്ണയം ഉള്ളവരാകുവാനാണ് ഈ ലേഖനം എഴുതിയിരിക്കുന്നത് (5:13). കൂടാതെ ആ അറിവ് മൂലം അവർ അപ്പൊസ്തല ന്മാരോടു കൂട്ടായ്മ ഉള്ളവരാകണം എന്ന് യോഹന്നാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അപ്പൊസ്തലന്മാർ പിതാവിനോടും യേശുക്രിസ്തുവിനോടും കൂട്ടായ്മ ഉള്ളവരായിരുന്നു. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള കൂട്ടായ്മയിലേക്കു വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ് (1 കൊരി. 1:9). ആ കൂട്ടായ്മയാണ് അന്യോന്യമുള്ള കൂട്ടായ്മയുടെ അടിസ്ഥാനം. കൂട്ടായ്മ

എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം സഖിത്വം, ഐക്യം, പങ്കിടൽ എന്നത്രെ. ഇത് ദൈവത്തോടും ദൈവമക്കളോടുമുള്ള സംസർഗ്ഗത്തെ കാണിക്കുന്നു.

ആത്മീയ കൂട്ടായ്മ വികാരപരമല്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണപുനരുത്ഥാന ത്തോടുള്ള ബന്ധമാണ് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ആദ്യനൂറ്റാണ്ടിലെ വിശ്വാ സികൾ കൂട്ടായ്മ ആചരിച്ചിരുന്നു (പ്രവൃ. 2:42). സുവിശേഷവേലയിലും ഭൗതിക ആവശ്യങ്ങളിലും അത് പ്രകടമായിരുന്നു. കൂട്ടായ്മ ആചരിക്കുന്നത് അന്യോന്യമുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ തെളിവാകുന്നു. അപ്പോൾ നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷികൾ എന്ന് അറിയപ്പെടും. മനുഷ്യനായി അവതരിച്ച ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള കൂട്ടായ്മ നമ്മെ സന്തോഷം ഉള്ളവരാക്കും. ഈ ലേഖനം നമുക്ക് അന്യോന്യമുള്ള സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകുവാൻ എഴുതിയിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

കൂട്ടായ്മയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ (1:5-2:8)

ദൈവം വെളിച്ചം ആകുന്നു. അവനിൽ ഇരുട്ട് ഒട്ടും ഇല്ല. അതുകൊണ്ടുള്ള ആശയം ദൈവം വിശുദ്ധിയുടെ പ്രതീകം ആകുന്നു എന്നത്രെ. ദൈവം കളങ്കമില്ലാത്തവനും നീതിയുടെ ഉറവിടവും നന്മ മാത്രം ചെയ്യുന്നവനുമാണ്. ആ ദൈവത്തോടു കൂട്ടായ്മയുള്ളവർക്ക് അനീതിയും അശുദ്ധിയുമുള്ള ജീവിതശൈലി ഉള്ളവരാകുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ ദിവ്യസ്വഭാവത്തിനു കൂട്ടാളികൾ ആകുന്നു (2 പത്രൊ. 1:4). ദൈവത്തോടു കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നവർ പാപത്തിൽ ജീവിക്കുമ്പോൾ അവർ ഇരുട്ടിൽ നടക്കുന്ന വരാകുന്നു. കേവലം ഭോഷ്ക്കു പറയുന്നവരും അസത്യവാദികളുമായ ദുരുപ ദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ ലക്ഷണമാകുന്നു അത്.

ദൈവം വെളിച്ചമാകയാൽ വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നവർക്കു മാത്രമേ അവനോടു കൂട്ടായ്മ ഉള്ളവരാകുവാൻ കഴികയുള്ളൂ. അപ്പോൾ ദൈവമക്കൾ തമ്മിലും കൂട്ടായ്മ ഉള്ളവർ ആകും. ഒരു കാലത്തു നാം ഇരുട്ടായിരുന്നു. ആത്മീയ അന്ധതയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതിന്റെ അധികാരത്തിൽ കഴിഞ്ഞി രുന്നവരും ഇരുട്ടിന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ സന്തോഷിക്കുന്നവരും ആയിരുന്നു. വെളിച്ചമായ ദൈവം നമ്മെ ഇരുട്ടിന്റെ അധികാരത്തിൽനിന്നു വിടുവിക്കയും വെളിച്ചത്തിന്റെ മക്കളാക്കി തീർക്കയും ചെയ്തു (കൊലൊ. 1:13; എഫെ. 5:8). യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തമരണംമൂലം അതു സാധിപ്പിച്ചിരി ക്കുന്നു. നാം വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നവർ ആകണം എന്നു ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു (എഫെ. 5:9,10). എന്നാൽ പാപപങ്കിലമായ ലോകജീവിതത്തിൽ ദൈവമക്കൾ ഇരുട്ടിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു ദൈവത്തോടുള്ള കൂട്ടായ്മ നഷ്ടപ്പെട്ടവരായി തീരാവുന്നതാണ്. അവരെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവാൻ ശക്തിയുള്ളതത്രെ ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം. ആ രക്തം പാപം പോക്കി നമ്മെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന രക്തം ആകുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു പാപമോചനവും നിത്യജീവനും ലഭിച്ചവർക്കുള്ള പദവിയാകുന്നു ഇത്. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ട ശുദ്ധീകരണമാകുന്നു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്താൽ മാത്രമാകുന്നു പാപിക്കു രക്ഷയും വീണ്ടെ ടുപ്പും ശുദ്ധീകരണവും ലഭിക്കുന്നത് (എബ്രാ. 9:22; എഫെ. 1:7; എബ്രാ. 10:10). ദൈവവചനം നമ്മെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന സത്യത്തിന്റെ വചനം ആകുന്നു (യോഹ. 17:17).

ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ സ്വയംനീതീകരണം അപകടം നിറഞ്ഞതും വഞ്ചനാപരവും ആകുന്നു. പാപത്തിന്റെ സാർവ്വത്രികത മനസ്സാക്ഷിയുള്ള ആരും സമ്മതിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ജ്ഞാനവാദികൾ പാപം നിഷേധിക്കു ന്നവർ ആയിരുന്നു. അവർ അസത്യവാദികളും ദൈവവചനത്തെ അവഗണിക്കുന്നവരുമാണ് (1:10). 9-ാം വാക്യത്തിൽ പാപം ഏറ്റുപറയുന്നവർക്കുള്ള അനുഗ്രഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഈ ഏറ്റുപറച്ചിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതി നുള്ളതല്ല പ്രത്യുത രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർക്കുള്ളതാണ്. അവർ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെങ്കിലും പാപത്തിന്റെ സ്വാധീനതയിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രരല്ല. ഏറ്റുപറയുക എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ദൈവമുമ്പാകെ സമ്മതിക്കുക എന്നാണ്. അപ്പോൾ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ക്ഷമിക്കയും സകല അനീതിയും പോക്കി നമ്മെ ശുദ്ധീകരിക്കയും ചെയ്യുവാൻ കർത്താവ് വിശ്വസ്തനും നീതിമാനും ആകുന്നു. നീതിയും വിശ്വസ്തതയും ദൈവസ്വഭാവങ്ങൾ ആകുന്നു. അവന്റെ സ്വഭാവം അവന് ത്യജിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അവൻ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുമെന്ന് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. അത് നിവർത്തിക്കുവാൻ അവൻ വിശ്വസ്തനു മാകുന്നു. പിതാവ് മക്കളുടെ കുറവുകൾ ക്ഷമിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ് ഇത്. ദൈവമക്കൾ ഒരിക്കലായി പാപക്ഷമ ലഭിച്ചവരാണ്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തമരണമാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുമ്പോൾ പിതാവ് നമ്മുടെ കുറവുകളെ മറക്കയും ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതി നമ്മുടെ നീതിയായി കാണുകയും ചെയ്യുന്നു (റോമർ 3:21). നമ്മുടെ കുറവുകളെ സമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് സ്വയം വഞ്ചിക്കപ്പെടാതെ ഏറ്റുപറയുമ്പോൾ നാം ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിക്കയും ആത്മീയ സന്തോഷം ഉള്ളവരാകയും ചെയ്യും (സങ്കീ. 32:5). അതിന് കർത്താവ് നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

അദ്ധ്യായം 2

ക്രിസ്തു വിശ്വാസികളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥൻ (2:1,2)

സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനമാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. ദൈവമക്കൾ വിശുദ്ധജീവിതം നയിക്കുവാൻ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർ ആകുന്നു. അതിന് അവർ വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നവർ ആകണം. അത് ദൈവത്തോടും മറ്റുള്ളവരോടും പരമാർത്ഥത പുലർത്തുന്നതിനെ കാണിക്കുന്നു. നാം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരാണെങ്കിലും പാപത്തിന്റെ സ്വാധീനതയും ഇച്ഛയും ഉള്ള ഒരു ശരീരത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്. ദൈവമക്കൾ പാപം ചെയ്യുന്നവർ ആകരുത്. എന്നാൽ

അബദ്ധവശാൽ പാപം ചെയ്താൽ നീതിമാനായ യേശുക്രിസ്തു എന്ന കാര്യസ്ഥൻ നമുക്ക് പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ട്. കാര്യസ്ഥൻ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം മദ്ധ്യസ്ഥൻ, സഹായകൻ എന്നിവയാണ്. ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപത്തിനു പ്രായശ്ചിത്തമായി മരിച്ചു. അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു നമ്മുടെ പ്രതിനിധിയായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നു. അവനു നമ്മെ പൂർണ്ണമായി രക്ഷിപ്പാൻ കഴിവും ശക്തിയും ഉണ്ട്. ഇത് പാപം ചെയ്യുവാനുള്ള പ്രോത്സാഹനമല്ല പ്രത്യുത വിശുദ്ധജീവിതത്തിനുള്ള പ്രബോധനം ആകുന്നു. പാപം ദൈവത്തോടും ദൈവജനത്തോടുമുള്ള കൂട്ടായ്മയ്ക്ക് തടസ്സമാകുന്നു. കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടാകുവാൻ നാം വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നവർ ആകണം. നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ സമ്മതിക്കയും കർത്താവിനോട് ഏറ്റുപറകയും ചെയ്യണം. അവന്റെ വചനം അനുസരിക്കുന്നവർ ആകണം.

ക്രിസ്തു സർവ്വലോകത്തിന്റെയും പാപങ്ങൾക്കുള്ള പ്രായശ്ചിത്തം ആകുന്നു. അവൻ നമ്മുടെ പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷ ക്രൂശിൽ സഹിച്ചു. അങ്ങനെ ദൈവത്തിന്റെ നീതിക്കു നിവൃത്തി വരുത്തി. അതിന്റെ ലക്ഷ്യം പാപികളെ ദൈവത്തോട് സമാധാനമുള്ളവർ ആക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു (യോഹ. 1:29; റോമർ 3:25; എബ്രാ. 2:17). അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു ശിക്ഷാവിധിയും ഇല്ല (റോമർ 8:1). എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തബലിയിൽ ആശ്രയിച്ചു വിശ്വസിക്കാത്തവർക്ക് ശിക്ഷ ഉണ്ടാകും. ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്ക് പ്രായശ്ചിത്തമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പിതാവിനു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുവാനും നമ്മെ നീതീകരിക്കുവാനും കഴിയുന്നു. അപ്പോൾ നാം ദൈവത്തോട് കൂട്ടായ്മയുള്ളവർ ആകും.

കൂട്ടായ്മ പുലർത്തുന്നവരുടെ സ്വഭാവം (2:3-11)

ദൈവമക്കൾ വചനം അനുസരിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തോട് കൂട്ടായ്മ ഉള്ളവർ ആകുന്നു. കർത്താവിനെ അറിയുന്നവർ അവനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ആ സ്നേഹം അവനെ അനുസരിക്കുവാൻ പ്രേരണ നൽകും. അനുസരണം സ്നേഹത്തിന്റെ ലക്ഷണം ആകുന്നു. ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ദൈവത്തെ അറിയുന്നു എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നു എങ്കിലും സ്വന്ത ഇഷ്ടപ്രകാരം ജീവിക്കുന്നവരാണ്. അവരിൽ സത്യമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല സ്വയം വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നവരുമാണ്. വസിക്കുക എന്നതുകൊണ്ടുള്ള ആശയം സജീവബന്ധമുള്ളവരായി ഫലം കായ്ക്കുക എന്നാണ് (യോഹ. 15). അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃക അനുകരിക്കുന്നവർ ആകും. ദൈവം നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്ന അറിവ് വർദ്ധിക്കുന്തോറും അവനോടുള്ള അനുസരണവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

കൂട്ടായ്മ ആചരിക്കുവാൻ അന്യോന്യസ്നേഹം ആവശ്യമാകുന്നു. ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗം സ്നേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗമാകുന്നു. ദൈവം നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു തനിക്കായി വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു. നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവരാണ്. ദൈവമക്കൾ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുവാൻ കല്പന ലഭിച്ചവരാണ് (യോഹ. 13:34). പഴയനിയമത്തിലും അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പ്രസംഗങ്ങളിലും ഈ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട് (ലേവ്യ 19:18). നോസ്റ്റിക്കുകാർ പറയുന്നതുപോലെ ഇത് ഒരു പുതിയ ആശയമല്ല. ക്രിസ്തു അത് പിന്നെയും നൽകിയ കല്പന മാത്രമാകുന്നു. അത് നിങ്ങൾ അറിയുന്ന സത്യവുമത്രെ. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു ഹൃദയദൃഷ്ടി പ്രകാശിക്കപ്പെട്ടവർ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നവർ ആകും (യോഹ. 15:12). വെളിച്ചത്തിൽ വസിക്കുന്നവർ സഹോദരനെ പകയ്ക്കുകയില്ല. അവർ സഹോദരന് ഇടർച്ചയ്ക്കു കാരണം ആകയില്ല. സഹോദരനെ പകയ്ക്കുന്നവൻ കൊലപാതകനും കള്ളനു മാകുന്നു (3:15; 4:20). അവർ പാപത്തെ പാപമായി കാണുവാൻ കഴിയാത്ത വിധം ആത്മീയ അന്ധതയിൽ കഴിയുന്നവരും പ്രയോജനമില്ലാത്തവരും ആണ്. അവർക്ക് ആത്മീയകാര്യങ്ങൾ ഭോഷത്വമാണ്. ഇതു ജ്ഞാനവാദികളുടെ ലക്ഷണം ആകുന്നു.

12-14 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ യോഹന്നാനു വിശ്വാസികളിലുള്ള ആത്മവിശ്വാസവും പിതൃസഹജമായ സ്നേഹവും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർ ദൈവമക്കളാണ്, പാപക്ഷമ ലഭിച്ചവരാണ്. അവരിൽ പലരും പിതാക്കന്മാരാകുന്നു. അതുകൊണ്ടുള്ള ആശയം ആത്മീയ പക്വത വന്നവർ എന്നാണ്. ആത്മീയ പോരാട്ടം അനുഭവിക്കുന്നവരുണ്ട്. ആത്മീയ ശൈശവത്തിൽ കഴിയുന്നവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ ആത്മീയനിലകളിലുള്ളവർക്കും പ്രബോധനം ആവശ്യമാകുന്നു. ദൈവവചനത്തിൽ നിലനിന്ന് ആത്മീയ വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നവർ ദുഷ്ടന്റെ ആക്രമണങ്ങളെ ജയിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവർ ആകും എന്ന് അപ്പൊസ്തലൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ജ്ഞാനവാദികൾക്ക് എതിരെയുള്ള മുന്നറിയിപ്പാകുന്നു ഇത്.

ലോകമയത്വവും ദുരുപദേശവും അപകടകരം (2:15-29)

ദൈവമക്കൾ ലോകത്തോടു സംസർഗ്ഗം ഉള്ളവരാകരുത്. ലോകം വസ്തുമയമായ ലോകത്തെയല്ല പ്രത്യുത ലോകജനതയെ കാണിക്കുന്നു. സാത്താനാണ് ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു. ലോകം അവന്റെ അധീനതയിൽ കഴിയുന്നു (2 കൊരി. 4:4). ലോകം ദൈവത്തോട് ശത്രുതയിൽ കഴിയുന്നു. ലോകത്തോടുള്ള സ്നേഹം ദൈവത്തോടുള്ള ശത്രുത്വം ആകുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള തെല്ലാം ജഡത്തോട് ബന്ധമുള്ളതാണ്. അത് ജഡമോഹം, കൺമോഹം, ജീവനത്തിന്റെ പ്രതാപം എന്നീ പരീക്ഷകൾ ഉളവാക്കുന്നു. അവ ദൈവത്തിൽ നിന്നും ഉള്ളതല്ല. അവയെല്ലാം നശിച്ചുപോകുന്നതാണ്. ദൈവേഷ്ടം ആത്മാവിനോടു മുഖ്യമായും ബന്ധമുള്ളതാകുന്നു. അത് തിരുവചനത്തിൽക്കൂടി വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു. അത് അനുസരിക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകുന്ന ആത്മീയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിത്യമാണ്. ക്രിസ്തുവിനു മുൾക്കിരീടം നൽകിയ ലോകം വിശ്വാസികൾക്ക് സ്വർണ്ണക്കിരീടം നൽകുകയില്ല (യോഹ. 15:18-20).

18-ാം വാക്യം മുതൽ ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ആളത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ് ഇവർ. അന്ത്യനാഴിക ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവ് മുതൽ പുനരാഗമനം വരെയുള്ള കാലയളവാണ് (1 കൊരി. 10:11). അന്ത്യനാളുകളിൽ അന്തിക്രിസ്തുക്കൾ വർദ്ധിക്കും എന്ന് അപ്പൊസ്തലന്മാർ പ്രവചിച്ചിരുന്നു (1 തിമൊ. 4:1). ഇവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആളത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാരാകുന്നു. അവർ ക്രിസ്തുവിരോധികളാണ്. ഇന്ന് യുക്തിവാദികൾ എന്ന ഓമനപ്പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അനേകരും അന്തിക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവുള്ളവരാകുന്നു. അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം, പാപപരിഹാരബലി, ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ് എന്നിവ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ്. ദൈവസഭയിൽ അവർ ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ് ഒരു ദുഃഖസത്യം. അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ വീണ്ടും ജനിച്ചവരല്ല. വേഷഭക്തരായ ജ്ഞാനവാദികൾ ആണ്. അവരെ യോഹന്നാൻ ദൈവജനത്തോടുള്ള കൂട്ടാ യ്മ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ വിശ്വാസത്യാഗികൾ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു.

വിശ്വാസത്യാഗികളായ ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാരെ വിവേചിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികൾക്ക് ഉത്തരവാദിത്വം ഉണ്ട്. അതിനായി അവരിലുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരെ പ്രാപ്തരാക്കും എന്ന് യോഹന്നാൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു (റോമർ 8:9). അതാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അഭിഷേകംകൊണ്ടുള്ള ആശയം (2 കൊരി. 1:21). രക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവർക്ക് ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം ഭോഷത്വമാണ് (1 കൊരി. 1:18). ആത്മാവ് ആത്മീയ കാര്യങ്ങൾ വിവേചിക്കുവാൻ കഴിവ് നൽകുന്നു (1 കൊരി. 2:11). ക്രിസ്തീയ സത്യങ്ങളുടെ വെളിപ്പാടാകുന്നു ബൈബിൾ. അതിന് എതിരായ ഉപദേശങ്ങൾ സാത്താനിൽ നിന്നും വരുന്നതാണ്. ക്രിസ്തു ദൈവപുത്രനല്ല എന്ന് നോസ്റ്റിക്കു തത്വജ്ഞാനികൾ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവൻ ജഡത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു എന്ന സത്യം അവർ നിഷേധിച്ചിരുന്നു. ഈ സത്യങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ അടിസ്ഥാന ഉപദേശ ങ്ങൾ ആകുന്നു. അത് നിഷേധിക്കുന്നവർ എതിർക്രിസ്തുക്കൾ അത്രെ. പുത്രനെ നിഷേധിക്കുന്നവനു പിതാവില്ല, പുത്രനെ സ്വീകരിക്കുന്നവനു പിതാവുണ്ട്. ദൈവം ഏകത്വത്തിലെ ബഹുത്വം ഉള്ളവരാണ്; പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ്. ദൈവത്തിലെ ത്രിത്വം നിഷേധിക്കുന്നവർ ക്രിസ്തീയ അടിസ്ഥാന ഉപദേശം നിഷേധിക്കുന്നവരാണ്. വേദപുസ്തകത്തിനു നിരക്കാത്ത ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നവരാകരുത്. ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഐക്യത്താൽ ലഭിക്കുന്ന വാഗ്ദത്തം നിത്യജീവൻ ആകുന്നു. അതാകുന്നു ആത്മീയ കൂട്ടായ്മ യുടെ അടിസ്ഥാനം. യോഹന്നാൻ ഈ സത്യങ്ങൾ എഴുതുന്നത് വിശ്വാസികൾ ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ വഞ്ചനയിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കുവാനായിരുന്നു. കൂടാതെ സകല സത്യത്തിലും അവരെ നടത്തുവാൻ അവരിൽ അധിവസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരെ പ്രാപ്തരാക്കും എന്നും ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാർ അസത്യവാദികൾ ആകുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് വിശ്വാസികളെ സകല സത്യത്തിലും നടത്തുന്നു. അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരാഗമനത്തിൽ പ്രാഗത്ഭ്യമുള്ളവരായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻ അവനിൽ വസിക്കുന്നവർ ആകണം.

വീണ്ടും ജനിച്ചവർ ദൈവം നീതിമാനാണെന്ന് അറിയുന്നവരും നീതിഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ജീവിതം നയിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കും. അത് വീണ്ടും ജനനത്തിന്റെ തെളിവാകുന്നു.

അദ്ധ്യായം 3

ദൈവമക്കളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ (3:1-9)

ദൈവം നീതിമാനാകയാൽ നീതിപൂർവ്വമുള്ള ജീവിതം നയിക്കുന്നവർ ദൈവമക്കൾ ആകുന്നു. അവർ ദൈവവചനാനുസരണം ജീവിക്കുന്നവർ ആകും എന്നു സാരം. ദൈവമക്കൾ ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവരും ദൈവകുടുംബത്തിന്റെ അംഗങ്ങളും ആകുന്നു (യോഹ. 1:12,13). കർത്താവ് നമ്മെ സഹോദരന്മാർ എന്നു വിളിക്കുവാൻ ലജ്ജിച്ചില്ല എന്ന് വായിക്കുന്നു (എബ്രാ. 2:11). സാഹോദര്യബന്ധം എത്ര ഹൃദ്യമാകുന്നു! നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കു കാരണം ദൈവത്തിന്റെ മഹാസ്നേഹം ആകുന്നു (യോഹ. 3:16). സ്നേഹത്തിന് അഗപ്പെ എന്ന വാക്കാണ് ഗ്രീക്കിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. ശത്രുക്കളോടുള്ള നിസ്വാർത്ഥ സ്നേഹം ആണ് അത്. അവരുടെ നന്മമാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി ജീവനെ നൽകുന്ന സ്നേഹം. അതത്രെ നാം കാൽവറി ക്രൂശിൽ കാണുന്നത് (റോമർ 5:8). ഈ സ്നേഹം ദൈവമക്കളിൽ നിത്യതയിലും ആശ്ചര്യം ഉളവാക്കുന്ന സ്നേഹമാണ്. ഇത് ദൈവത്തിൽ മാത്രമുള്ള സ്നേഹമാണ്. രക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവർ പിതാവിനെയും പുത്രനെയും അറിയുന്നില്ല (യോഹ. 6:69). അതുകൊണ്ട് ദൈവമക്കളെയും അറിയുന്നില്ല (യോഹ. 15:20,21). രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ ഇപ്പോൾ ദൈവമക്കൾ എന്ന പദവി ലഭിച്ചവരാണ്. കർത്താവിന്റെ പുനരാഗമനത്തിൽ അവർക്ക് ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്ന തേജസ്സിനെക്കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ പൂർണ്ണമായി അറിയുന്നില്ല. എന്നാൽ അവൻ പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ നാം രൂപാന്തരപ്പെട്ടു തേജസ്സുള്ള ശരീരം പ്രാപിക്കയും തേജസ്സിന്റെ കർത്താവിനെ മുഖാമുഖം ദർശിക്കയും ചെയ്യും. ക്രിസ്തുവിനോട് സദൃശന്മാരായി അവനെ കാണും എന്നുള്ളതാണ് വിശ്വാസികളുടെ ഭാഗ്യകരമായ പ്രത്യാശ (ഫിലി. 3:21; തീത്തൊ. 2:12). ഈ പ്രത്യാശയിൽ ഉറപ്പുള്ളവർ ക്രിസ്തു നിർമ്മലൻ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ നിർമ്മലീകരിക്കുവാൻ ഉത്തരവാദിത്വം ഉള്ളവരാകണം. ഇവിടെ നിർമ്മലൻ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം വിശുദ്ധൻ എന്നാണ്. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ നാം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. എന്നാൽ നാം ജീവിക്കുന്ന ലോകം അശുദ്ധികൊണ്ട് നിറഞ്ഞതാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അശുദ്ധരാകാവുന്നതാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശ നമുക്ക് വിശുദ്ധജീവിതത്തിനും വിശ്വസ്തസേവനത്തിനും പ്രേരണ നൽകണം. ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ജ്ഞാനവാദികളാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും വിശു

ദ്ധജീവിതം നയിച്ചിരുന്നില്ല. ദൈവമക്കൾ അവരെ അനുകരിക്കരുത്.

4 മുതലുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ദൈവമക്കൾ പാപം പരിശീലിക്കുന്നവരാകയില്ല എന്ന സത്യം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. പാപം അധർമ്മം ആകുന്നു. അധർമ്മം എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം ദൈവകല്പനകൾ ലംഘിക്കുക എന്നാണ്. പാപംകൊണ്ടുള്ള ആശയം ലക്ഷ്യം പിഴയ്ക്കുക എന്നത്രെ. ദൈവം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത് അവനെ അനുസരിച്ച് മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിനായിരുന്നു. ദൈവകല്പന ലംഘിച്ചു പാപത്തിൽ വീണ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ ക്രിസ്തു വന്നു. അവൻ പാപരഹിതനായിരുന്നു. പാപം ചെയ്തിട്ടില്ല, പാപം അറിഞ്ഞിരുന്നുമില്ല (1 യോഹ. 3:5; 1 പത്രൊ. 2:22; 2 കൊരി. 5:21). ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണപുനരുത്ഥാനം വിശ്വാസികൾക്ക് പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്നും ശക്തിയിൽനിന്നും വിടുതൽ നൽകുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ വസിച്ചു കൂട്ടായ്മ പുലർത്തുന്നവർ പാപം ചെയ്തുകൊണ്ട് ജീവിക്കുകയില്ല. വിശ്വാസികൾക്ക് പാപം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥ ഇന്ന് ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും പരിശുദ്ധാത്മനിയന്ത്രണത്താൽ ലഭിക്കുന്ന സംസർഗ്ഗവും പാപത്തിന്റെ മേൽ ജയം പ്രാപിക്കുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കും. വീണ്ടും ജനിച്ചവർ ദിവ്യസ്വഭാവം ഉള്ളവരാണ്. അവർ നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ആകും. ദൈവമക്കൾ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ് (എഫെ. 2:8-10). സൽപ്രവൃത്തികളാൽ ആർക്കും നീതീകരിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല (യെശ. 64:6). വിശ്വാസത്താൽ നാം ദൈവമുമ്പാകെ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു. നീതിപ്രവൃത്തികളാൽ നാം നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നു ലോകം അറിയുന്നു.

അവിശ്വാസികൾ പിശാചിന്റെ മക്കളും പാപജീവിതം നയിക്കുന്നവരുമാണ് (പ്രവൃ. 13:10). അവർ ദൈവത്തിനു വിരോധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും ക്രോധത്തിന്റെ മക്കളും ആകുന്നു (എഫെ. 2:1-3). പിശാചിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ അഴിപ്പാനത്രെ ക്രിസ്തു വന്നത്. അഴിക്കുക എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം കെട്ടഴിച്ചു സ്വതന്ത്രരാക്കുക, നശിപ്പിക്കുക എന്നത്രെ. അവന്റെ മരണപുനരുത്ഥാനം അതിനുള്ളതായിരുന്നു. ഇന്ന് ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് പാപമോചനം ഉണ്ട്. അവന്റെ പുനരാഗമനത്തിങ്കൽ പാപത്തിന്റെ സ്വാധീനതയിൽനിന്നും ശാപത്തിൽനിന്നുമുള്ള പരിപൂർണ്ണ വിമോചനം അവർക്കു ലഭിക്കും. ഈ സത്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞു ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ വഞ്ചനയിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ യോഹന്നാൻ വിശ്വാസികളെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. പാപജീവിതം നയിക്കുന്നത് അവിശ്വാസികളുടെ ലക്ഷണം ആകുന്നു. ദൈവവചനധ്യാനവും പ്രാർത്ഥനയും ദൈവജനത്തോടുള്ള കൂട്ടായ്മയും വിശുദ്ധജീവിതത്തിന് ആവശ്യമാകുന്നു.

ദൈവമക്കൾ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നു (3:10-24)

വീണ്ടും ജനിച്ചവർ നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും സഹോദരസ്നേഹം ഉള്ളവരും ആയിരിക്കും. സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കുന്നത് അനീതിയാകുന്നു. അത് അവിശ്വാസികളുടെ ലക്ഷണം ആണ്. ക്രിസ്തു സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ആദി മുതൽ തന്നെ ശിഷ്യന്മാർക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു (യോഹ. 13:34,35). സ്നേഹിക്കാതിരുന്നാലുണ്ടാകാവുന്ന ദോഷം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ കയീന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അവൻ ആദാമിന്റെ മകനും ഹാബെലിന്റെ സഹോദരനും ആയിരുന്നു. സ്വന്തസഹോദരന്റെ നീതിപ്രവൃത്തിയിൽ അസൂയാലുവായ കയീൻ ഹാബെലിനോട് വിദ്വേഷമുള്ളവനായി. അത് കൊലപാതകത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. സഹോദരനെ പകയ്ക്കുന്ന സ്വഭാവം സാത്താന്യസ്വഭാവമാണ്. ദൈവമക്കൾ സ്വർഗ്ഗീയ കുടുംബത്തിന്റെ അംഗങ്ങൾ ആകയാൽ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നവർ ആകണം. ലോകം ദൈവത്തെ അറിയാത്തതുകൊണ്ട് വിശ്വാസികളെ ദ്വേഷിക്കുന്നു. നാം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നുള്ളതിന്റെ തെളിവാകുന്നു അന്യോന്യമുള്ള സ്നേഹം. സഹോദരനെ നിത്യം പകയ്ക്കുന്നവൻ ആത്മീയമായി മരിച്ചവനാണ്. പക കൊലപാതകത്തിനു തുല്യമായ സ്വഭാവമാണ്.

സ്നേഹത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം ക്രിസ്തുവാകുന്നു. സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹതയില്ലാത്ത, ദൈവത്തോടു ശത്രുക്കളായ നമ്മെ രക്ഷിക്കുവാൻ അവൻ ക്രൂശുമരണം സഹിച്ചു. നിരുപാധികം, പ്രതിഫലം ആഗ്രഹിക്കാതെ ത്യാഗം സഹിക്കുന്ന സ്നേഹമായിരുന്നു അത്. ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുന്ന സ്നേഹമാണ് യഥാർത്ഥ സ്നേഹം (റോമർ 5:8). ദൈവമക്കൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃക അനുകരിക്കേണ്ടവരാണ്. അന്യരുടെ നന്മ ആഗ്രഹിക്കയും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ സഹായിക്കയും ചെയ്യുന്നവർ ആകണം. സ്നേഹം പ്രവൃത്തികളിൽ ക്കൂടി പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. നാം മുട്ടുള്ളവരോട് മനസ്സലിവ് കാണിക്കുന്നവർ ആകണം. അത് കാണിക്കാത്തവരിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം വസിക്കുന്നില്ല. യഥാർത്ഥ ഭക്തിയുടെ ലക്ഷണം അതാണ് (യാക്കോ. 1:27). അങ്ങനെയുള്ളവർ സത്യം അറിയുന്നവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ നിൽക്കുന്നവരും ആകും. അവർ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ച് അവന്റെ കല്പന അനുസരിക്കുന്നവരാണ്. ആ കല്പന നാം അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കണം എന്നുള്ളതത്രെ. അപ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കും. ദൈവമക്കൾ കർത്താവിനെ അനുസരിക്കുന്നവരാണ്. അവരിൽ വസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവർ കർത്താവിനുള്ളവർ എന്ന ആന്തരികബോധം നൽകുന്നു. കർത്താവിനോടുള്ള സംസർഗ്ഗം അവനെ കൂടുതൽ അറിയുവാൻ ആവശ്യമാണ്. അപ്പോൾ നാം രക്ഷാനിർണ്ണയം ഉള്ളവർ ആകും. പാപത്തെ വെറുത്തുകൊണ്ട് ദൈവയിഷ്ടം ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കും. ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ജീവിതം നയിക്കും. ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാർക്ക് ഈ അറിവ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ അപ്രാപ്തരായിരുന്നു. അവരെ മനസ്സിലാക്കി അവരുടെ വഞ്ചനയിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുവാൻ ഈ താരതമ്യപഠനം നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

അദ്ധ്യായം 4

ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാരെ വിശ്വസിക്കരുത് (4:1-6)

ദൈവമക്കൾ ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവരും ദൈവാത്മാവ് ഉള്ളവരും ആണ് (റോമർ 8:9). അവർ ആത്മീയ വിഷയങ്ങൾ വിവേചിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള മാനദണ്ഡമാകുന്നു ദൈവവചനം. അന്ത്യകാലത്ത് കള്ളപ്രവാച കന്മാരും ദുരുപദേഷ്ടാക്കളും സഭയിൽ കടന്നു ദൈവജനത്തെ വഞ്ചിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും എന്ന് കർത്താവും അപ്പൊ സ്തലന്മാരും മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിരുന്നു (മർക്കൊ. 13:22; പ്രവൃ. 20:29,30). അവരെ ദൈവവചനത്തിന്റെ അടി സ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിച്ചു മനസ്സിലാക്കി ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണം. അവരിൽ പ്രവർ ത്തിക്കുന്നത് ദൈവാത്മാവല്ല. അവർ സാത്താന്യശക്തിയാൽ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിനെ ഏറ്റുപറയാതെ, അവൻ ജഡത്തിൽ പ്രത്യക്ഷ നായി എന്നു വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതാകുന്നു അവരുടെ ലക്ഷണം. അവർ പ്രവചിക്കുന്നതും അത്ഭുതപ്രവൃത്തി കൾ ചെയ്യുന്നതും ദൈവാത്മാവിന്റെ ശക്തിയിലല്ല. നോസ്റ്റിക്കുവാദികൾ ദൈവം മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചവനാണ് ക്രിസ്തു എന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അത് ഒരു പ്രവചനനിവൃത്തിയും ചരിത്രസത്യവുമാകുന്നു (യോഹ. 1:14; 1 തിമൊ. 3:16). ഇത് ക്രിസ്തുവിശ്വാസത്തിലെ അടിസ്ഥാന സത്യമാകുന്നു. അത് വിശ്വസിക്കാത്തവർ ദൈവാ ത്മാവുള്ളവരല്ല. അവരിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവ് ആകുന്നു (2:22). പരിശുദ്ധാത്മാവ് ലോകത്തിന്റെ ആത്മാവിനേക്കാൾ ശക്തിയുള്ളവനാണ്. ലോകം എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവിനാൽ നിയന്ത്രി ക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവമക്കൾ ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നു. അവർ ലൗകികമായതിനെ വെറുത്തുകൊണ്ട് ദൈവികമായ തിനെ അന്വേഷിക്കുന്നു. ദൈവാത്മാവുള്ളവർ ദൈവവചനം അറികയും പ്രസ്താവിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അത് ദൈവ വചനമായി കേട്ടു സ്വീകരിക്കുന്നവർ ദൈവാത്മാവുള്ളവരാകുന്നു (1 തെസ്സ. 2:13). സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവ് പരിശു ദ്ധാത്മാവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എതിർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവ് വഞ്ചനയുടെ ആത്മാവാകുന്നു. അതുള്ളവർ ദൈവവചനം സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ദൈവമക്കൾ സത്യത്തിന്റെ സാക്ഷികളും, നീതിഫലം പുറപ്പെടുവിക്കു ന്നവരും, അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നവരും, വ്യാജാത്മാക്കളെ വിവേചിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നവരും ആയിരിക്കും. ക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ വന്നു എന്നുള്ള സത്യം വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ വഞ്ചനയിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ നമുക്ക് ഇടയാകട്ടെ.

സഹോദരസ്നേഹം, വിശ്വാസികളുടെ ലക്ഷണം (4:7-11)

ദൈവമക്കൾ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നവരാകണം എന്ന് അപ്പൊസ്തലൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവരെ ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാരിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇടയാകണം എന്നു യോഹന്നാൻ ആഗ്ര ഹിക്കുന്നു. ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്നും ജനിച്ചവർ സ്നേഹിക്കയും അവനെ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. കർത്താവിനെ അറിയുംതോറും അവനെ കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുന്നവർ ആകും. ദൈവം നമ്മെ സ്നേഹി ച്ചതിന്റെ പ്രത്യക്ഷമായ തെളിവാകുന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രായശ്ചിത്ത മരണം. ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ ലോകത്തിലേക്ക് അയച്ചു. പിതാവിനു പുത്രനോടുള്ള നിസ്തുല്യമായ ബന്ധത്തെയും ശത്രുക്കളായ മനുഷ്യവർഗ്ഗ ത്തോടുള്ള നിസ്സീമമായ സ്നേഹത്തെയും ഇവിടെ കാണാം. നമ്മെ വീണ്ടെടുക്കേണ്ടതിനാണ് അവനെ അയച്ചത്. നാം ആത്മീയമായി മരിച്ചവ രായിരുന്നു (എഫെ. 2:1-3). അങ്ങനെയുള്ള നമ്മെ ദൈവത്തോടു സമാധാന മുള്ള നിത്യബന്ധം ഉള്ളവരാക്കുവാൻ ക്രിസ്തു മരിച്ചു. അതാണ് നിത്യജീവൻ കൊണ്ടുള്ള ആശയം. നോസ്റ്റിക്കുവാദി കൾ പറയുന്നതുപോലെ അറിവുകൊണ്ട് നിത്യജീവൻ സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതിനു പാപരഹിത നായ ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യനായി പ്രായശ്ചിത്തമരണം അനുഭവിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അങ്ങനെ ദൈവം നമ്മെ സ്നേഹി ച്ചു. നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവരല്ലായിരുന്നു. സ്വന്തപുത്രനെ നൽകിക്കൊണ്ടു നമ്മെ സ്നേഹിച്ച സ്നേഹത്തോടു നാം പ്രതികരിക്കുന്നവർ ആകണം. അപ്പോൾ നാം അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നവർ ആകും. അതാണ് വീണ്ടും ജനനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷണം. അതിന്റെ അഭാവം ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നുള്ള തിന്റെ തെളിവാകുന്നു.

ക്രിസ്തുവിൽ വസിക്കുന്നവർ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നു (4:12-21)

ദൈവം ആത്മാവാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദൃശ്യനാണ്. പ്രപഞ്ചം ദൈവത്തിന്റെ അദൃശ്യലക്ഷണം ആകുന്നു (സങ്കീ. 19:1; റോമർ 1:20). ദൈവം ക്രിസ്തുവിൽക്കൂടി തന്റെ സ്നേഹം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (4:9). ക്രിസ്തു വിൽ വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ ദൈവസ്നേഹം അറികയും മനുഷ്യസ്നേഹികൾ ആകയും ചെയ്യുന്നു. അത് ക്രിസ്തു നമ്മിൽ വസിക്കുന്നതിന്റെ തെളിവാണ്. നാം അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ ദൈവസ്നേഹം വെളിപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ വസിക്കുന്നതും ക്രിസ്തു നമ്മിൽ വസിക്കുന്നതും എത്ര ആസ്വാദ്യകരമായ ബന്ധമാണ്. അപ്പോൾ ജീവന്റെ സമൃദ്ധി ഉള്ളവരും സമൃദ്ധിയായ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവരും ആകും (യോഹ. 15:1-5). ഈ അന്യോന്യ ബന്ധം മനസ്സിലാക്കുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നതു നമ്മിൽ വസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവാകുന്നു.

അപ്പൊസ്തലന്മാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൃക്സാക്ഷികൾ ആയിരുന്നു. അവനെ സ്വന്തരക്ഷിതാവായി അംഗീക രിച്ചു സാക്ഷിക്കുന്നവരായി. ദുരുപ ദേഷ്ടാക്കന്മാർക്ക് അതിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിനെ ലോകരക്ഷിതാ വായി അവർ അംഗീകരിക്കുവാൻ മടിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ ഏറ്റുപറയാത്തവർ അവനോട് സജീവബന്ധമുള്ളവ രല്ല. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ അവനെ അറിയുന്നു. ആ അറിവ് സ്നേഹവും അനുസരണവും ഉളവാക്കു

ന്നു. അറിവുകൊണ്ടു മാത്രം രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല. അറിവ് വിശ്വാസമായി പരിണമിക്കണം (എബ്രാ. 4:2). അപ്പോൾ നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ട് അവനിൽ വസിക്കുന്നവരാകും. അവർ കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ പ്രാഗത്ഭ്യം ഉള്ളവരായിരിക്കും. ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായാസനത്തിൽ ധൈര്യം ഉള്ളവരായിരിക്കും എന്ന് സാരം. അതിനു നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നതു ദൈവം നമ്മെ തന്റെ സമ്പൂർണ്ണസ്നേഹത്തിലേക്കു നയിക്കയും അവനോടുള്ള കൂട്ടായ്മയിൽ നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ്. ദൈവ ത്തോടും സഹോദരന്മാരോടും സ്നേഹമുള്ളവർക്കു ദൈവസന്നിധിയിൽ ഭയപ്പെടേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ല. ഭയഭക്തിയുള്ള ജീവിതം നീതിയുള്ളതും കുറ്റബോധത്തിൽനിന്നും സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നതുമാണ്. തികഞ്ഞ സ്നേഹം ഭയത്തെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നുള്ളതിന്റെ ആശയം അതാണ്.

ദൈവം നമ്മെ നിരുപാധികം സ്നേഹിച്ചു. സ്നേഹിക്കുവാൻ നമ്മിൽ യാതൊരു യോഗ്യതകളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ സ്നേഹമാണ് ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നത്. അതു തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ട സ്നേഹമാണ്. അവർ ദൈവമക്കളെയും സ്നേഹിക്കുന്നവർ ആയി രിക്കും. സഹോദരനെ പകയ്ക്കുന്നവൻ കള്ളനാകുന്നു. അവർ ഇരുട്ടിൽ നടക്കുന്നവരും വചനം അനുസരിക്കാത്തവരുമത്രെ. അദൃശ്യനായ ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹം തെളിയിക്കപ്പെടുന്നതു സഹോദര സ്നേഹം മൂലമാകുന്നു. അതിനു നാം കല്പന ലഭിച്ചവരാകുന്നു (യോഹ. 13:34). ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ദൈവത്തെ അറിയുന്നു എന്ന് അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും സഹോദരന്മാരെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നില്ല. അവരുടെ വഞ്ചനയിൽ അകപ്പെടാതെ സഹോദരസ്നേഹ മുള്ളവരാകുവാൻ അപ്പൊസ്തലൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

അദ്ധ്യായം 5

ദൈവത്തിൽനിന്നും ജനിച്ചവരുടെ ലക്ഷണം (5:1-11)

വീണ്ടും ജനിച്ചവർ യേശുവിനെ ക്രിസ്തു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരും മറ്റു വിശ്വാസികളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കും. ദൈവകല്പനകൾ അനുസരിക്കുന്നത് അവനോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളം ആകുന്നു (യോഹ. 14:15). ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം നിഷേധിക്കുന്നവരും ദൈവകല്പനകൾ അവഗണിക്കുന്നവരും സഹോദര സ്നേഹം ഇല്ലാത്തവരുമായ അസത്യവാദികൾ ആയിരുന്നു. അവരിൽനിന്നും ദൈവമക്കളെ വേർതിരിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനാണ് ഈ ലേഖനം എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. അവന്റെ കല്പനകൾ പ്രമാണിക്കുന്നതു ഭാരമുള്ളതല്ല. നിറവേറ്റുവാൻ കഴിയാത്ത കല്പനകൾ കർത്താവ് നൽകിയിട്ടില്ല. കല്പനകളോടുകൂടെ അതു ചെയ്യുവാനുള്ള കഴിവും നൽകുന്നവനാണ് നമ്മുടെ കർത്താവ്. അവന്റെ നുകം മൃദുവും അവന്റെ ചുമട് ലഘുവും ആകുന്നു (മത്താ. 11:30). സ്വയപരിത്യാഗത്തോടുകൂടെ ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവരാണ് അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ (ലൂക്കൊ. 9:23). അപ്പോൾ അവന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയും കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും.

വീണ്ടും ജനിച്ചവർ ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നു. ലോകം സാത്താന്റെ സ്വാധീനതയിൽ കഴിയുന്നു. ദൈവത്തോടു മത്സരിക്കുന്ന പ്രവണതയ്ക്ക് അടിമപ്പെട്ട ഒരു ലോകത്തിലാണ് ദൈവമക്കൾ ജീവിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തു ലോകത്തെ ജയിച്ചവനാണ് (യോഹ. 16:33). ഒരു പാപി ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു രക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നവനാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസമാണ് അതിനു കാരണം. അവർ ലോകത്തിന്റെ മോഹങ്ങൾ താൽക്കാലിക സുഖം നൽകുന്നതും നാശത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതു മായി കാണുന്നവരാണ്. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിലുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ നിത്യമായ സൗഭാഗ്യം നൽകുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കി അവനിൽ ആശ്രയിച്ചു ജയജീവിതം നയിക്കുന്നു.

ദുരുപദേഷ്ടാക്കളായ നോസ്റ്റിക്കുവാദികൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം നിഷേധിച്ചിരുന്നു. സിറന്തസ്സിന്റെ പക്ഷക്കാർ യേശുവും ക്രിസ്തുവും രണ്ടാണെന്നു വാദിച്ചു. ഡോസ്റ്റിക്കുവിശ്വാസികൾ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം വെറും മായക്കാഴ്ച മാത്രമായിരുന്നു എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അവർ ലൗകികരും ജഡമോഹങ്ങളിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തുന്നവരും ആയിരുന്നു. ദൈവമക്കൾ ലോകത്തെ ജയിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുള്ള ആശയം അവർ ദുരു പദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ വഞ്ചനയിൽ അകപ്പെടാതെ യേശുവിനെ ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുവായി വിശ്വസിച്ച് ആത്മീയ ജയജീവിതം നയിക്കുന്നവരാകുന്നു എന്നാണ്.

6 മുതൽ 8 വരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമുള്ള വേദ ഭാഗം ആകുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവർ ക്കുള്ള മറുപടിയാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്. ക്രിസ്തുവിനു യഥാർത്ഥമായ ഒരു ശരീരം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും ആ ശരീരം മരിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ രക്തസഹിതമായ ശരീരമായിരുന്നു എന്നും ഇവിടെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു ജലത്താലും രക്തത്താലും വന്നവനാണ്. ജലം ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനത്തെയും രക്തം അവന്റെ മരണത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. യേശുവിൽ സ്നാനഘട്ടത്തിൽ ക്രിസ്തു വന്നു എന്നും ക്രൂശുമരണത്തിനു മുമ്പു ക്രിസ്തു വിട്ടുപോയി എന്നും ദുരുപദേഷ്ടാക്കൾ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. യോഹന്നാൻ അവരുടെ അഭിപ്രായത്തെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു യേശുവിന്റെ മനുഷ്യത്വവും ദൈവത്വവും അവന്റെ മശിഹത്വത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. "അവന്റെ വിലാപ്പുറത്തുനിന്നും വെള്ള വും രക്തവും പുറപ്പെട്ടു" എന്നു കാണുന്നു (യോഹ. 19:34). ശതാധിപൻ യേശു ദൈവപുത്രനാണെന്നുള്ള

സത്യത്തിനു സാക്ഷിയായി (മത്താ. 27:54). ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൻ ദൈവപുത്രനാണെന്നു ശക്തിയോടെ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടു (റോമർ 1:5). പിതാവ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ ക്കുറിച്ചു സ്നാനസമയ ത്തും, മറുരൂപമലയിലും, ക്രൂശുമരണത്തിനു മുമ്പും സാക്ഷിച്ചിരുന്നു (മത്താ. 3:17; 17:5; യോഹ. 12:28). വചനവും ഈ സത്യം സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ട് (യോഹ. 1:14). ക്രിസ്തു ദൈവപുത്രത്വത്തിന്റെ സത്യസാക്ഷിയായതുകൊണ്ടാണ് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടത് (യോഹ. 10:33). യേശു ദൈവപുത്രനാകുന്നു എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവും സാക്ഷി നൽകുന്നു. യേശു വിന്റെ ജനനത്തിലും ജീവിതത്തിലും സ്നാനവേളയിലും ശുശ്രൂഷകളിലും മരണത്തിലും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിലും അതു കാണാവുന്നതാണ് (മത്താ. 1:18–20; ലൂക്കൊ. 2:52; 2:27–31; യോഹ. 1:33; എബ്രാ. 9:14; റോമർ 1:5). അങ്ങനെ ആത്മാവും രക്തവും ജലവും യേശു പൂർണ്ണമനുഷ്യനും പൂർണ്ണരക്ഷകനും മശിഹയുമാണെന്നുള്ള സത്യം സാക്ഷിച്ചു തെളിയിക്കുന്നു. അതിന് ആമേൻ പറയുന്നവരത്രെ യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തുവിശ്വാസികൾ.

പുത്രനെക്കുറിച്ചുള്ള പിതാവിന്റെ സാക്ഷ്യം മറ്റേതു സാക്ഷ്യത്തെക്കാളും പ്രാധാന്യമുള്ളതാകുന്നു. രണ്ടോ മൂന്നോ സാക്ഷികളുടെ വായ്മൊഴിയാൽ കാര്യം ഉറപ്പാക്കണം എന്നുള്ളതു ദൈവകല്പനയാകുന്നു (ആവ. 19:15; മത്താ. 18:16). പിതാവടക്കം ബഹുസാക്ഷ്യം ലഭിച്ച നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിനെ എങ്ങനെ നമുക്ക് അംഗീകരിക്കാതിരി ക്കുവാൻ കഴിയും (യോഹ. 8:17,18). കർത്താവ് നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

വിശ്വാസികൾക്കുള്ള ഉറപ്പ് (5:12-17)

യേശു ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് നിത്യജീവൻ ഉണ്ട്. അവർ പാപക്ഷമ ലഭിച്ച വരും, പരിശുദ്ധാത്മാവുള്ളവരും ആകു ന്നു (റോമർ 8:1,9). നിത്യജീവൻ സൽപ്രവൃത്തികൾമൂലം മരണാനന്തരം ലഭിക്കുന്നതല്ല. അതു വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ഇപ്പോൾ ലഭിക്കുന്നു എന്നുള്ള ഉറപ്പ് ഉണ്ടാകുവാനാണ് യോഹ ന്നാൻ തന്റെ ലേഖനം എഴുതിയത്. അറിയണം എന്ന വാക്കിന്റെ ആശയം അതാണ്. അറിവിൽ അഥവാ ജ്ഞാന ത്തിൽ പ്രശംസിച്ചിരുന്ന നോസ്റ്റിക്കുവാദികൾക്ക് ഈ ഉറപ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

വിശ്വാസികളുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മറുപടി ലഭിക്കുന്നു. അത് അവർ ദൈവമക്കളാണെന്നുള്ളതിന്റെ ഉറപ്പാകു ന്നു. നോസ്റ്റിക്കുവാദികൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. അവർ ദൈവമക്കൾ എന്ന ബോധം ഉള്ളവരല്ല. ക്രിസ്തുമൂലം ദൈവം നമുക്കു പിതാവും നാം അവനു മക്കളും ആയിരിക്കുന്നു. പിതാവിനോടു നമ്മുടെ ആവശ്യ ങ്ങൾ അറിയിക്കുവാൻ പദവി ലഭിച്ചിരി ക്കുന്നു. ദൈവഹിതപ്രകാരമുള്ള പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മറുപടി ലഭിക്കും. അതു കൊണ്ടുള്ള ആശയം ദൈവവചനാനുസരണം പ്രാർത്ഥിക്കണം എന്നാണ്. ദൈവം നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു തന്റെ ചെവികളെ തുറന്നിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ നാം പ്രാർത്ഥിക്കണം. ഭയം കൂടാതെ ധൈര്യത്തോടെ അഥവാ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയണം. ക്രിസ്തു പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നമുക്കു വേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ള അറിവും വിശ്വാസവും അതിനു ആവശ്യമാകുന്നു. “ദൈവഹിതം അറിയു ന്നതിനും അനുവദനീയമാകുന്നതിനുമുള്ള അപേക്ഷയാണ് പ്രാർ ത്ഥന” എന്ന് ഒരു ഭക്തൻ പറയുന്നു. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മറുപടി ലഭിക്കാ ത്തതിന്റെ കാരണങ്ങൾ പലതാകുന്നു. നാം ദൈവഹിതപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കു ന്നില്ല (യാക്കോ. 4:1–3). വിശ്വാസത്തോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല (മർക്കൊ. 11:24). അന്യോന്യം ക്ഷമിക്കാതെ പ്രാർത്ഥി ക്കുന്നു (മത്താ. 6:12). പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് ഉപേക്ഷിക്കാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു (സങ്കീ. 66:18). നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥ നയിൽ ആത്മീയകാര്യങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകണം. മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നാം ബാദ്ധ്യസ്ഥ രാണ്. ആത്മീയജീവിതത്തിലെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസമാണ് പ്രാർത്ഥന. പ്രാർത്ഥനാരാഹിത്യം ആത്മീയശക്തിരാഹിത്യവും പ്രയോജനശൂന്യതയും ഉളവാക്കും.

16 ഉം 17 ഉം വാക്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമുള്ള ഭാഗമാണ്. മരണത്തിനല്ലാത്ത പാപവും മരണത്തി നുള്ള പാപവുമുണ്ട്. ദൈവമക്കൾ മരണം വിട്ടു ജീവനിൽ കടന്നവരാകുന്നു (3:14). അവർ ഇന്നു പാപമില്ലാത്ത ഒര വസ്ഥ കൈവരിച്ചിട്ടില്ല (1:10). അബദ്ധവശാൽ പാപം ചെയ്യാവുന്ന സ്വഭാവം ഉള്ളവരാണ്. അവർ പശ്ചാത്തപി ക്കയും ഏറ്റുപറകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവരുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കപ്പെടും (1:9). എന്നാൽ പാപം ചെയ്തുകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നതു വിശ്വാസികളുടെ ലക്ഷണമല്ല. ബലഹീനരായ വിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം. പത്രൊസ് കർത്താവിനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞതു ബലഹീനതയിലാണ്. അവനെ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവാൻ കർത്താവിനു പ്രസാദ മായി.

മരണത്തിനുള്ള പാപം എന്താകുന്നു? അതിനെക്കുറിച്ചു പല അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ട്. അത് വിശ്വാസികൾ അനുതപിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന മരണമാണെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു (1 കൊരി. 11:30). പരിശു ദ്ധാത്മാവി നെതിരായ ദൂഷണം ദൈവം ക്ഷമിക്കയില്ല എന്നും അതിന്റെ ശിക്ഷ മരണം ആണെന്നും ചിലർ ചിന്തി ക്കുന്നു. അനന്യാസും സഫീരയും ചെയ്ത പാപമാണ് ഇതെന്ന് ചിലർ കരുതുന്നു (പ്രവൃ. 5:1–11). കൊലപാതകം മരണകാരണമായ പാപമായി മറ്റു ചിലർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു (ഉല്പ. 9:6). ലേഖനപശ്ചാത്തലത്തിൽ വിശ്വാസത്യാ ഗികൾക്കുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അവർ വചനം കേട്ടവ രാണ്. ബുദ്ധികൊണ്ടു ക്രിസ്തുവിനെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിലും ഹൃദയംകൊണ്ടു വിശ്വ സിച്ചിരുന്നില്ല. അവർ സഭയിൽ കടന്നു കൂട്ടായ്മ ആചരിച്ചിരുന്നവരാണ്. നോസ്റ്റിക്കുവാദികളുടെ വഞ്ചനയിൽ അവർ അകപ്പെട്ടതുമൂലം മനഃപൂർവ്വമായി ക്രിസ്തുവിനെ തള്ളിപ്പറയുന്നവരും പാപത്തിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്തുന്നവരും ആയി. അവർ രക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം നിഷേധിക്കുന്നവരുമാണ്. അവരെ അനുതാപത്തിലേക്കു നയി

ക്കുവാൻ കഴിയാത്തവിധം ഹൃദയം കഠിനപ്പെടുത്തിയിരുന്നു (എബ്രാ. 6:5,6). അതു മരണത്തിനു തുല്യമായ പാപം ആകുന്നു. അതിനു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് യൂദാ ഇസ്കര്യോത്താവിന്റെ പാപം (യോഹ. 13:26,27). അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു ദൈവഹിതമല്ല. ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ വഞ്ചനയിൽ അകപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ നമുക്ക് ഇടയാകട്ടെ.

ഉപസംഹാരം (5:18-21)

വീണ്ടും ജനിച്ചവർ പാപജീവിതം നയിക്കുകയില്ല. കാരണം അവർ ദൈവത്തിൽനിന്നും ജനിച്ചവർ ആകുന്നു. വിശ്വാസികൾ ക്രിസ്തുവിനാൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്. അവർ തന്നെത്താൻ സൂക്ഷിക്കാൻ കഴിവുള്ളവരല്ല. എന്നാൽ അവർ പാപത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ ജാഗ്രതയുള്ളവരും പിശാചിനോട് എതിർത്തുനിൽക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വായുധവർഗ്ഗം ധരിക്കുന്നവരും ആകണം (എഫെ. 6:10,11). അവർ ദൈവത്തിനുള്ളവരാകയാൽ അവരെ പരിപാലിക്കുവാൻ കർത്താവ് വിശ്വസ്തനും മതിയായവനും ആകുന്നു (യോഹ. 10:28; 17:15; ഫിലി. 1:4). വിശ്വാസികൾ ദൈവത്തിനുള്ളവരാണെന്ന് അറിയുന്നു. ലോകത്തിൽ രണ്ടുതരം ആളുകൾ മാത്രമാണ് ഉള്ളത്. ഒന്ന് ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവർ (4:4). രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടർ ദൈവത്തിന് അല്ലാത്തവർ. അവർ പിശാചിന്റെ അധീനതയിൽ കഴിയുന്നു. ക്രിസ്തു വന്നതു സത്യദൈവത്തെ ക്കുറിച്ച് നമുക്ക് അറിവു നൽകുവാനായിരുന്നു. ക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടില്ല എന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ദുരുപദേഷ്ടാക്കൾക്കു ദൈവത്തെ അറിയുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ക്രിസ്തുവിനെ കൂടാതെ ദൈവത്തെ അറിയുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല (യോഹ. 17:3). ദൈവം സത്യവാനാണ്. അവനിൽ ഭോഷ്ക്കില്ല. അവന്റെ അരുളപ്പാടായ ബൈബിൾ സത്യമാകുന്നു (യോഹ. 17:17). ദൈവത്തെ അറിയുവാൻ ക്രിസ്തു നമുക്കു വിവേകം തന്നു. ക്രിസ്തു സത്യദൈവവും നിത്യജീവനുമാണെന്നു യോഹന്നാൻ അർത്ഥശങ്കയ്ക്കിടയില്ലാതവണ്ണം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അവൻ ജീവന്റെ ഉറവിടവും ജീവദാതാവുമത്രെ (പ്രവൃ. 3:14). ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വം നിഷേധിക്കുന്നവർക്കുള്ള മറുപടിയാണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്.

21-ാം വാക്യം പിതൃസഹജമായ സംബോധനയോടെ ആരംഭിക്കുന്നു. ദൈവമക്കൾ വിഗ്രഹങ്ങളോട് അകന്നിരിക്കണം. ക്രിസ്തു സത്യദൈവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തി. മറ്റുള്ള ദൈവങ്ങൾ വ്യാജദൈവങ്ങളാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി അവയെ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണം. സത്യദൈവത്തെ അറിയുവാൻ ക്രിസ്തുവിനെ അറിയണം. അപ്പോൾ ദുരുപദേഷ്ടാക്കളുടെ വഞ്ചനയിൽ നാം വീഴുകയില്ല. ബൈബിൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ക്രിസ്തുവിനു വിരുദ്ധമായ സകല ഉപദേശങ്ങളും വിഗ്രഹാരാധനയ്ക്കു സമമാകുന്നു. അത് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം നൽകിക്കൊണ്ടു യോഹന്നാൻ ലേഖനം ഉപസംഹരിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ നാമം മഹത്വപ്പെടുമാറാകട്ടെ!

***